

N:o 3.

Ank. till Riksd. kansli den 2 februari 1892, kl. 2 e. m.

*Laguskottets utlåtande, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition
angående ändrad lydelse af 53 § i stadgan om skiftes-
verket i riket den 9 november 1866.*

Kongl. Maj:t har den 31 sistlidne december till Riksdagen aflåtit en så lydande proposition, n:o 22:

Under återopande af bilagda i statsrådet och högsta domstolen förda protokoll, vill Kongl. Maj:t, jemlikt 87 § regeringsformen, föreslå Riksdagen att antaga följande

L a g

angående ändrad lydelse af 53 § i Kongl. Maj:ts förnyade nådiga stadga om skiftesverket i riket den 9 november 1866.

Häri genom förordnas, att 53 § i Kongl. Maj:ts förnyade nådiga stadga om skiftesverket i riket den 9 november 1866 skall erhålla följande ändrade lydelse:

Sedan konceptkartan öfver skifteslagets egor är i fullständigt skick samt rågångarne deromkring finnas bestämde, skall skiftesmannen för delegarne och gode männen till beslutande ordentligen och redigt föredraga allt, hvad till skiftets verkställighet i hela dess vidd hörer, nemligen:

1:o) om egoutbyte med angränsande byar och hemman;

2:o) om urskiljandet af den mark, hvilken såsom inrösnings- eller afrösningsjord beräknas skall;

3:o) om egornas gradering; och sedermera, dock ej förr, än egobeskrifning och häfdeförteckning, der sådan förteckning skall ske, blifvit upprättade och kommit i fullständigt skick;

4:o) om undantag af mark för delegarnes allmänna behof;

5:o) om delningsgrunden;

6:o) om öfriga grunder för verkställighet af laga skifte, så ock om skiftesläggningen och skyldighet att från by utflytta;

7:o) om bidrag till utflyttning, så ock om odlingskostnad för sådan ouppodlad mark, hvilken i skiftet såsom inrösningsjord intages, samt om ersättning till delegare, som antingen erhåller vanhäfdad jord eller förlorar ståndsog, plantering eller torfjord m. m. dylikt; och

8:o) om tiden för tillträde af egolotterna samt skogs och torfjords afbrukning.

Innehålla skifteslagets egor två tusen hektar eller derutöfver och upprättas konceptkartan i två eller flere delar; då må, ändå att kartan ej blifvit i sin helhet fullbordad, de i 1, 2 och 3 punkterna omnämnda frågor kunna handläggas särskildt beträffande de egor, hvaröfver viss kartedel kommit i fullständigt skick, der det finnes leda till fortgång i arbetet.

Väckes förslag derom, meddele skiftesmannen, efter delegarnes och gode männens hörande, beslut i frågan. Anmäler delegare missnöje mot beslutet, skall skiftesmannen ofördröjligen underställa ärendet landtmäteristyrelsens pröfning. Öfver dess beslut i frågan må klagan ej föras.

Ifrågavarande proposition, hvilken af båda kamrarne blifvit till utskottet hänvisad, är såsom framgår af det propositionen bilagda utdrag af statsrådsprotokollet den 13 november 1891, föranledd af Riksdagens skrifvelse den 11 maj samma år. Med anledning af en inom riksdagen gjord framställning i ämnet anhöll Riksdagen i berörda skrifvelse, att Kongl. Maj:t täcktes låta utarbета och för Riksdagen framlägga förslag till sådant tillägg vid 53 § af skiftesstadgan, att, då till följd af egornas storlek konceptkarta måste upprättas i flera delar eller kartblad, frågorna om egoutbyten med angränsande byar och hemman, urskiljandet af den mark, hvilken såsom inrösnings- eller afrösningsjord skulle beräknas, samt om egornas gradering måtte, der delegarne sig derom förenade eller efter vederbörligt tillstånd, behandlas särskildt för de egor, i afseende hvarå konceptkartedel vore i fullständigt skick.

I anledning af denna skrifvelse infordrades utlåtande från landtmäteristyrelsen, hvarefter inom justitiedepartementet utarbetades förslag till lag i ämnet, i allo lika med det nu föreliggande förslaget. Den afvikelse från

hvad Riksdagen hemställt, som i förslaget skett derutinnan, att beslutanderätten i första hand öfverlemnats åt skiftesmannen och ej åt delegarne i skifteslaget, är, såsom departementschefen vid ärendets föredragning i statsrådet anført, grundad å det förhållande, att berörda fråga synes vara af rent teknisk beskaffenhet.

Emot förslaget, som vid granskning inom högsta domstolen lemnats utan anmärkning, har utskottet icke något att erinra och hemställer följaktligen,

att propositionen må af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 2 februari 1892.

På lagutskottets vägnar:

AXEL BERGSTRÖM.
